

JEDEN JE PÁN, JEDNA VIERA

VYTVÁRANIE JEDNOTY JE BOŽÍ DAR

K tejto jednote sme boli pozvaní stvorením a obdarovaní mnohými milosťami už v krste a ostatných sviatostiach. Boli sme vystrojení pre rozličné služby v Cirkvi. Apoštol Pavol povzbudzuje k jednote veriacich v Efeze, keď je pre svoje ohlasovanie uväznený. *„Preto vás prosím ja, väzeň v Pánovi, aby ste žili dôstojne podľa povolania, ktorého sa vám dostalo, so všetkou pokorou, miernosťou a zhovievavosťou. Znášajte sa navzájom v láske a usilujte sa zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja. Jedno je telo a jeden Duch, ako ste aj povolaní v jednej nádeji svojho povolania. Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst. Jeden je Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, preniká všetkých a je vo všetkých“ (Ef 4,1-6).*

Aj v komunite apoštolov vznikali spory a hádky. Ježiš ich poučoval o Božom kráľovstve, dal im vidieť svoje zázraky i slávu. No keď prišli do Kafarnauma a spýtal sa ich, o čom sa zhovárali cestou. Mlčali, lebo sa cestou medzi sebou hádali, kto z nich je väčší. (por. Mk 9, 33-35) Podobný spor medzi nimi vznikol pri Poslednej večeri. Ježiš im povedal: „Králi národov panujú nad nimi, a tí, čo majú nad nimi moc, volajú sa dobrodincami. Ale vy nie tak! Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca ako služobník. Veď kto je väčší? Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí za stolom? A ja som medzi vami ako ten, čo obsluhuje.“ (Lk 22, 25-27) Ježiš však videl i budúcnosť svojho diela, ktoré bude stále ohrozované ľudskou krehkosťou, spormi a nejadnotou, preto sa vo svojej veľkňazskej modlitbe modlí: „No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal. A slávu, ktorú si ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno – ja v nich a ty vo mne. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa.“ (Jn 17, 20-23)

Spory a konflikty sa nevyhýbali ani prvým komunitám kresťanov zo židovstva a z pohanov. V Korinte je svár dvoch krídel, ktoré si hovoria, jedno „Ja som Pavlov,“ a druhé „Ja Apollov.“ (por. 1 Kor 3,4) Apoštol Pavol zdôrazňuje základ jednoty pokrstených: „Lebo všetci, čo ste pokrstení v Kristovi, Krista ste si obliekli. Už niet Žida ani Gréka, niet otroka ani slobodného, niet muža a ženy, lebo vy všetci ste jeden v Ježišovi Kristovi. A keď ste Kristovi, ste Abrahámovým potomstvom a podľa prisľúbenia dedičmi.“ (Gal 3, 27-29) Jednota, ku ktorej Pavol pozýva je tá istá, za ktorú sa Ježiš Kristus ustavične modlí.

POZVANIE DO JEDNOTY

Január: Jubilejná katechéza pre dospelých

OD HÁDOK K DIALÓGU

Dnes je ľudská spoločnosť usporiadaná do národných a štátnych útvarov, ktoré tvoria obce a mestá ako spoločenstvá ľudí, ktorí žijú v tomto svete. V ňom prežívajú aj svoju vieru a náboženstvo. Žijú v Cirkvi, v konkrétnej farnosti. Všetky tie veľké útvary majú vplyv na život rodiny a rodina je ich spoluvýtvorcom. Spory a konflikty spoločnosti rezonujú v rodine a rodina tvorí základnú životnú bunku spoločnosti, ktorá jej dáva šancu, aby žila zdravým spôsobom jednotu, aby prekonávala pokušenie nejednoty. Prakticky niet takej spoločnosti a rodiny, v ktorej by sa z času na čas neobjavili spory a neprepukli v hádku. Napríklad v Taliansku 60 % katolíckych manželských párov uviedlo, že hádky medzi nimi sú veľmi časté, 20 % uviedlo, že sa hádajú pomerne často, 15 % uviedlo, že sa hádajú pomerne zriedkavo a 5 % párov uviedlo, že hádky medzi nimi sú veľmi zriedkavé alebo celkom absentujú. Možno je to však iba fasáda, ktorá zakrýva skryté napätia a ututľávané spory. Dôvodov pre spory a hádky je mnoho, vyplývajú z faktu, že do manželstva vstupujú dvaja ľudia s rozličnými povahami a rodinnou históriou. S rôznymi vyslovenými i nevyslovenými túžbami a očakávaniami, ktoré sa často nesplnia. A tak sú pozvaní kráčať od zamilovania k láske. K láske, ktorá nestráca krásu citov, no učí sa milovať druhého takého aký je. Nesnaží sa ho prispôbiť svojim predstavám, ale opraviť si svoje predstavy. Učí sa pretaviť hádku na dialóg, v ktorom spoločne hľadajú svoj manželský životný štýl. Vzdáva sa vzájomného obviňovania, učí sa pochopiť toho druhého. Učí sa, ako hovorí Svätý Otec František, chodiť v jeho topánkach. Učí sa zdieľať svoje pocity a chápať pocity toho druhého. To vedie k praxi každodenného odpúšťania a odvahy znova rásť vo vzájomnej láske.

Rodina nie je osamelý ostrov, ale je uprostred širších spoločenských útvarov. Žije v konkrétnej kultúre a spoločnosti, v konkrétnom meste či obci, v konkrétnej farnosti. Súdržná a jednotná rodina prispieva k jednote spoločnosti. Ona napokon žije vo svete, ktorý sa stále viac zjednocuje, či sa to niekomu páči alebo nepáči. Globalizačné procesy pokračujú a svet sa zjednocuje. V dobrom i v zlom, a v tom zlom akosi rýchlejšie. Vďaka elektronickým médiám je celý svet v priebehu niekoľkých minút informovaný o prírodných katastrofách. Vzápätí sa rozvinie celosvetová solidarita a pomoc. Ekologické výzvy, globálne oteplenie, znečistenie ovzdušia, morí a oceánov, pôdy nie sú ohraničené štátnymi hranicami. Ovplyvňujú život všetkých rodín dnes i do budúcnosti. Ako kresťania a ľudia sme spoločne zodpovední za životné prostredie. Obývame jednu planétu Zem, ktorá je nám daná ako náš domov. Rodina žije v štáte uprostred politických názorov a konfliktov, ktoré vychádzajú z konkrétnych záujmov skupín. Stávajú sa každodenným obsahom masmédií. Prinášajú so sebou nebezpečný jav polarizácie spoločnosti, vytvárania atmosféry nezmieriteľných konfliktov. Zdá sa akoby sa objavovala postmoderná forma starého „rozdeľ a panuj“. Neodpúšťaj, ale pomsti sa. Násilím dosiahni spravodlivosť a mier. Rodina je modelom jednoty aj pre väčšie spoločenské útvary. Tak ako v nej sa jednota uskutočňuje iba dialógom, zmierením, odpustením a láskou, tak sa to dá riešiť aj v spoločenskom živote. Aj veľké konflikty

POZVANIE DO JEDNOTY

Január: Jubilejná katechéza pre dospelých

majú ľudsky dôstojné riešenie prostredníctvom dialógu, zmierenia a solidarity. Všetky spoločenské a kultúrne problémy rezonujú v rodine a rodiny tvoria atmosféru spoločnosti. Ak je spoločnosť odkresťančená, poukazuje to na odkresťančenie rodiny a obrátene.

Možno sa nám zdá, že sme slabí, že nemáme dosť síl na utváranie jednoty v našej rodine a ešte menej v spoločnosti a vo svete. Je to však základná úloha nás kresťanov. Je náročná, ale máme v nej tú najsilnejšiu oporu a tou je modlitba Ježiša Krista, aby všetci jedno boli, ako ty Otče, vo mne a ja v tebe. Ona je výzvou, aby sme sa spolu s ním a skrze neho a v ňom o to modlili a na tom aj konkrétne pracovali v našej rodine, v obci, meste, farnosti a štáte i vo svete. Veď všetci máme jediného Boha Otca, Stvoriteľa neba i zeme. Každý človek je naším bratom, lebo už niet ani Žida ani Gréka, ani otroka ani slobodného ale, všetci sme jedno v Kristovi.

POKÚSME SA ZODPOVEDAŤ SI NASLEDUJÚCE OTÁZKY

- Prijímam vo svojej rodine všetkých takých akí sú, alebo ich chcem zmeniť podľa svojich predstáv?
- V čom sa mi nepáči život v mojej farnosti a v obci, meste, štáte, ako sa ho v tom usilujem zlepšiť?
- Ako by som mohol prispieť k atmosfére prijatia a dialógu v spoločnosti?

MODLITBA

Napokon sa pochytajme za ruky a spoločne sa pomodlime: Pane Ježišu Kriste, Ty si povedal svojim apoštolom: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam“. Nehľad' na naše hriechy, ale na vieru svojej Cirkvi a podľa svojej vôle jej milostivo daruj pokoj a jednotu, lebo Ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. Amen.